24/12/2021

Διάλεξη για το 1821 στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»

/ Ενορίες

Ολοκληρώθηκε την Τρίτη 21 Δεκεμβρίου, με την 37η και τελευταία διάλεξη, η σειρά των διαλέξεων που πραγματοποίησε ο Εικαστικός και Συγγραφέας κ. Βαγγέλης Παππάς, με γενικό τίτλο «Γνωρίζω την Ελληνική μου ταυτότητα», στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…».

Η σειρά ξεκίνησε τον Οκτώβριο του 2020 και κάλυψε όλη την χρονική περίοδο της επετείου των 200 χρόνων από την κήρυξη της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.

Η διάλεξη αφορούσε το 4ο μέρος από το αφιέρωμα στην Ελληνική Επανάσταση και μεταδόθηκε από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…**» στο **YouTube.**

Η συνάντηση, συνεχίζοντας και ολοκληρώνοντας το αφιέρωμα στην επανάσταση του 1821, ξεκίνησε με την περίοδο, που παρά την άρνηση της Ιεράς Συμμαχίας να βοηθήσει τους Έλληνες στην επανάσταση τους, οι λάτρεις της κλασικής παιδείας, έβλεπαν τους Έλληνες οπλίτες, ως ένα αναπόσπαστο κομμάτι των αρχαίων

εκείνων μνημείων. Ήταν ο λαός που ενσάρκωνε εδώ και χιλιάδες χρόνια, τα ίδια ιδανικά.

Ο φιλελληνισμός, έτσι όπως ονομάστηκε αυτό το κίνημα, πρόσφερε μια πολύ σημαντική βοήθεια στην ελληνική υπόθεση. Κατάφερε μέσω του ίδιου του λαού και οργανώσεων, που πολλές φορές δεν είχαν σχέση με τις κυβερνήσεις, να συγκεντρώνει χρήματα, εφόδια και να ασκεί πιέσεις στις κυβερνήσεις, ώστε να προχωρήσουν σε μια πιο ευνοϊκή ρύθμιση για τους Έλληνες επαναστάτες.

Πανεπιστημιακοί, διανοούμενοι, άνθρωποι των τεχνών και των γραμμάτων, όλοι τους προπαγάνδιζαν εθελοντικά, υπέρ της ελληνικής υπόθεσης.

Κι ένας σημαντικός αριθμός εθελοντών, από πάρα πολλές χώρες, αφήνει τον τόπο του κι έρχεται στην Ελλάδα για να πολεμήσει. Επίσης, κάτι πολύ σημαντικό που βοήθησε τον φιλελληνισμό, είναι ότι ο ξένος τύπος ήταν υπέρ των Ελλήνων.

Διαμέσου αυτού του κινήματος, η τέχνη των ρομαντικών καλλιτεχνών, βρίσκει επιτέλους στο πρόσωπο της Ελλάδας, το πραγματικό της νόημα.

Ήταν μεγαλειώδης η υπόθεση του φιλελληνισμού. Μας βοήθησε πάρα πολύ, γιατί εμείς τους εμπνεύσαμε να μας βοηθήσουν, τους εξαναγκάσαμε να μας δουν με καλό μάτι.

Η Ελλάδα ξεψυχά στα ερείπια, η Ελλάδα του Ιμπραήμ, ο οποίος είχε τις δυνάμεις και την στρατηγική ευφυΐα και καταπνίγει την ελληνική επανάσταση, και έχει απέναντι του τον Κολοκοτρώνη που μόλις αποφυλακίστηκε, για να σώσει ότι σχεδόν δεν σώζεται.

Ο Κολοκοτρώνης δεν φοβήθηκε τίποτε περισσότερο, παρά την ιστορία με τους προσκυνημένους, ότι όσοι προσκυνήσουν, θα σώσουν την ζωή τους. Ο Έλληνας Νενέκος, είχε αναλάβει την προπαγάνδα του Ιμπραήμ, να τον προσκυνήσουν οι Έλληνες και να αποκηρύξουν την επανάσταση.

Η Ελλάδα απελευθερώθηκε και με την βοήθεια των ξένων, αλλά καταλήγουμε να δούμε μία μικρή Ελλάδα, που μόνο με την βοήθεια του Καποδίστρια καταφέρνει και μεγαλώνει, όπου και διπλασιάστηκε. Στα 200 χρόνια που ακολούθησαν, η Ελλάδα μεγάλωσε, φτάνοντας στα σημερινά της σύνορα.

Έλληνας και ταυτότητα ελληνική, είναι αυτό το οποίο προσδιορίζεται από την παιδεία. Η παιδεία μας διαμορφώνεται μέσα από την γνώση, αλλά και από την εμπειρία. Οι Έλληνες πρέπει να γυρίσουν ξανά στον Όμηρο, την Ιλιάδα και την Οδύσσεια, στον Ηρόδοτο με τις υπέροχες ιστορίες του, στον Θουκυδίδη.

Να διαβάζουν την αρχαία ελληνική ποίηση, τις τραγωδίες, αυτά τα αριστουργήματα που αλλάζουν τον κόσμο. Γιατί η Ελλάδα γέννησε το θέατρο, την ποίηση, την επιστήμη της ιστορίας και τόσες άλλες επιστήμες. Να διαβάσουν τα υπέροχα πατερικά κείμενα, τα οποία είναι πλημμυρισμένα με σοφία.

Το ελληνικό βίωμα, είναι πολύ ανώτερο κι από τη γνώση. Βίωμα σημαίνει να βλέπεις νέους ανθρώπους να χορεύουν παραδοσιακούς χορούς και να ξέρεις ότι τίποτα δεν χάθηκε. Ότι όσο ξέρουν αυτοί, αυτά τα βήματα, η ελληνική μας ταυτότητα ακόμα ζει, έστω και κινησιολογικά.

Να μην ξεχνάμε τι σημαίνει κοινότητα, που είναι ο λόγος που επέζησε το ελληνικό έθνος. Οι Έλληνες επέζησαν ακριβώς επειδή ήταν μαζί. Όταν γίναμε ατομικότητες, χαθήκαμε και θα χαθούμε.

Μετά την ελληνική επανάσταση, συνέβη κάτι συγκλονιστικό, μας ανέλαβαν κάποιοι άλλοι, οι Βαυαροί. Μετά την δολοφονία του Καποδίστρια, βρεθήκαμε στην αγκαλιά ενός άλλου λαού, μιας άλλης νοοτροπίας, μιας άλλης αντίληψης περί της κρατικής υπόστασης και του τι είναι ζωή και ποιες είναι οι πραγματικές αξίες. Μάθαμε τα βαυαρικά, τα οποία εκτός από τις καλές και ωφέλιμες γνώσεις, είχαν και κάποιες άλλες παράξενες και επικίνδυνες.

Μας έκαναν να ξεχάσουμε την ένδοξη αυτοκρατορία της Ρωμανίας, μας έβαλαν στη συνείδηση μας παραμορφωμένες και εγκληματικές γνώσεις για το τι είναι το λεγόμενο Βυζάντιο και εκεί και πέρα βρεθήκαμε ένας λαός εντελώς αποπροσανατολισμένος, που είχε χάσει την κατεύθυνση του.

Αυτό το βαυαρικό τραύμα συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας. Αν εμείς σαν λαός καταφέρουμε να ενώσουμε τους κρίκους της ιστορίας μας, της πληροφορίας, της γνώσης και της εμπειρίας, αν σταματήσουμε την διχόνοια και την ανάγκη να θέλουμε απορρίψουμε ή τον αρχαίο κόσμο ή τον λεγόμενο βυζαντινό, και μείνουμε και με τα δύο μας αυτά μάτια, μόνο τότε θα θεραπευθούμε.

Οι Έλληνες έχουμε στην πλάτη μας έναν τεράστιο πολιτισμό και αυτόν τον πολιτισμό, πρέπει να έχουμε τα κότσια να τον σηκώσουμε επάξια. Και για να το κάνουμε αυτό, πρέπει πρώτα απ’ όλα να είμαστε γυμνασμένοι στο σχολείο της γνώσης και στο σχολείο της εμπειρίας. της κοινότητας, της ελληνικότητας.

Την διάλεξη μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: